Kampány végi chicken game

SZENTIRMAY LÁSZLÓ
marketing-szakember, volt újságíró

A belgiumi sorozáson a tiszt: vallonok jobbra, flamandok balra! Mire Kohn: „Kérem, mi, belgák hova álljunk?” A kérdés hasonló a nyakunkon lévő választási hajrában több százezer demokratikus nézetű választópolgár számára. Sok naiv álmodozó felhívása ellenére nem sikerült leültetni az ország jobbik felének képviselőit, hogy a ’89-es nemzeti kerekasztalhoz hasonlóan megoldást találjanak egy új rendszerváltás elősegítésére.

A rohadó Fidesz egyre mélyebbre süllyed a hazugságok és manipulációk hálójában, megsegítve az orosz titkosszolgálattal – eközben sem a Tisza, sem pedig az „óellenzéki” pártok nem jeleskednek a választási együttműködésben, a szavazatmaximalizálásban, sőt folytatódik a korábbi töketlen marakodás.

A listát állító két kis ellenzéki párt közül a DK meglepően sok hirdetőtáblát szerzett, és ügyetlenül próbálja elkerülni a kiesést az Országgyűlésből. Az óriásplakátokon saját megmaradt híveihez szólva követeli a szavazati jog megvonását a határon túlra szakadt magyaroktól. Amiben egyébként tökéletesen igaza van, csak éppen egyetlen szavazatot sem tudnak ezzel szerezni a bizonytalanoktól, viszont növelik az ellenszenvet. Ahogy a Medián közvélemény-kutató primitív megtámadása, plakátjaikon Magyar Péter odahelyezése Orbán mögé kisstílű és nevetséges bosszú azért, hogy Magyar valóban igazságtalanul összemosta Dobrev volt férjét Orbánnal. Közben a pártelnök persze elvárja, hogy Magyar Péter üljön le vele megállapodni valamilyen választási együttműködésről.

A Kutyapárt legalább nagy nehezen rájött arra, hogy híveinek az egyéni körzeti lapon a győzelemre esélyes tiszás jelöltre kellene szavazniuk. A mindent eldöntő egyéni kerületekben ugyanis semmi esélyük, viszont megbuktathatnák a tiszás jelölteket. Ebben nagy rutinjuk van: két éve az önkormányzati választáson külön indulásukkal sikerült elkaszálniuk például a főváros I. kerületében az ellenzéki V. Naszályi Márta polgármestert (visszahozva a fideszes rablókat) vagy a XXII. kerületben az ellenzéki összefogás jelöltjeit.

Budapesten 2022-ben a Fidesz csak egyetlen helyen, a 14. választókörzetben nyert. Ha akkor a Kutyák szavazatainak kétharmada az ellenzéki összefogás jelöltjére ment volna, egyetlen fideszes sem győzött volna a fővárosban. Pest megyében ugyanez történt még három helyen. Most a körzetek zömében a kis pártoknak semmi esélyük, ezért a Kutyáknak és a DK-nak is arra kellene buzdítania híveit, hogy egyéniben szavazzanak a Tisza jelöltjére. A pártlistán persze saját pártjukra, még ha csak „matematikai” esélyük van is az 5 százalékos küszöb elérése. (Igaz, legalább az 1 százalékot sikerülhet meghaladniuk.)

Tegyük hozzá: mindkét pártnak jogos a felháborodása, hogy a Tisza – ahelyett, hogy együttműködött volna velük a szavazatoptimalizálásban – az orbáni és gyurcsányi kizárólagosságra törekedve végig támadta őket. Még nehezebb a helyzet azokban a körzetekben, ahol azok az „óellenzéki” jelöltek indulnak, akik 2022-ben nyertek, és akik négy év alatt többet tettek a demokrácia

FOTÓ: FARBAKY TAMÁS

maradékának megőrzéséért, mint a „szűz” tiszás jelöltek a makacs hallgatásukkal.

Ezeknek az inkumbens jelölteknek igenis ismét lenne esélyük – ha nem indulna a tiszás jelölt. Viszont ha indul, így könnyen győzhet az egyébként esélytelen fideszes. E 12 körzet felében olyan független jelöltek vannak, mint Hadházy Ákos, Szabó Tímea, Tordai Bence és Csárdi Antal. A Csepelen esélyes Szabó Szabolcs közben visszalépett, mert nem akarta folytatni a „chicken game”-et. De jelöltként állnak még a DK és az MSZP 2022-ben megválasztott képviselői is.

Nagy itt az egymásra mutogatás, kinek is kellene visszalépnie. Ebben a legnagyobb felelőssége Magyar Péternek van, aki e vitás helyeken hajthatatlanul a szakadék felé viszi a demokratikus oldal, így a saját jelöltjeit is ahelyett, hogy megegyezne az ellenzéki pártokkal. Neki kellene most visszahívnia az embereit 10-12 körzetből. Mint március 15-én elmondta: a 106 körzetből 50-ben meggyőző a fölényük, 30-ban kismértékű, 26-ban pedig még kétesélyes a játszma.

Magyar Péter agresszív módszerei – főleg a körzetekben a többi jelölt hivatalos megtámadása – miatt a vehemens Kutya-hívők körében már felmerült, hogy semmiképp nem támogatják a tiszás jelöltet, még ha ezen múlhat is a győzelme. Ha az állandóan együttműködést hirdető Magyar Péter kivételesen gesztust tenne, és elengedne, illetve átadna a tisztességes „óellenzéki” jelölteknek 10-12 kétséges körzetet, akkor az ellenzéki és a bizonytalan szavazókat is arra ösztönözné, hogy menjenek el szavazni. Ez a pártlistán is sok szavazatot hozhatna, akár a Tiszának is. Ezzel talán összejöhetne az óhajtott kétharmad, amire elengedhetetlen szükség lenne a gyors rendszerváltáshoz.

Ennek fejében a Kutyapártnak, a DK-nak és az alig mérhető MSZP-nek, illetve minden pártnak és mozgalomnak arra kellene felhívnia a híveit, hogy szavazzanak a tiszás egyéni jelöltre, a pártlistán pedig a sajátjukra vagy a legszimpatikusabbra. Úgy tűnik, csak ezzel a nem összpárti, de hatékony, szigorúan szavazatmaximalizási együttműködéssel lehetne kétharmadot vagy akár egyszerű többséget elérni, és legyőzni az országot katasztrófába kormányzó Fideszt.

Ha Magyar Péter gesztust tenne, és elengedne, illetve átadna a tisztességes „óellenzéki” jelölteknek 10-12 kétséges körzetet, akkor sokan elmennének szavazni.

A lapban megjelenő hirdetések nem feltétlenül tükrözik szerkesztőségünk álláspontját.

Az oldalon megjelenő vélemények nem feltétlenül tükrözik szerkesztőségünk álláspontját. Lapunk fenntartja magának a jogot a beérkező írások szerkesztésére, rövidítésére.

Egy kis számháború

BOKOR PÁL
újságíró

A kormánypárti megmondóemberek már „tudják”, hogy április 12-én a Fidesz magabiztos győzelmére lehet számítani. A független vagy ellenzéki véleményformálók közül Kukorelli István, Kéri László és még jó néhányan, köztük még a Magyar Pétert miniszterelnökségre alkalmatlannak tartó Nagy Attila Tibor is, már a Tiszta Párt győzelmét jósolják.

Ilyesmire a magam részéről továbbra sem vállalkozom, de kíváncsiságból, illetve nem bízván a pártokhoz köthető véleményekben, a minap mégis bátorkodtam megrendezni egy kis számháborút a két pártvezér utolsó választás előtti országjárásáról. Ebben érdekes és mindenekelőtt meghökkentően alacsony számok mérkőztek egymással

A március 20-án megtartott kampánygyűlések résztvevőinek számát a You Tube-csatornák képei alapján hasonlítottam össze a lehető legnagyobb pontossággal. Aki kételkedik méricskélésem eredményében, számoljon utána. Mivel a megfigyelt „tömegek” sötétben kavarogtak, ez a módszer sem teljesen pontos, ezért nagyjából tízszázalékos tévedési lehetőséget vállalok. Ami kevesebb, mint amennyivel a közvélemény-kutatási eredmények térnek el egymástól...

Orbán Viktor ezen az estén Szentendre egyik utcáján szólt a helyiekhez, ahol körülbelül 40-en fértek el egymás mellett, és körülbelül 15 sort számoltam meg a színpad előtt. Ez tehát durván 600 fős közönséget jelentett. Hogy ez ijesztően alacsony szám a város 28 ezres lakosságához képest? Attól függ. Majdnem ugyanebben a kora esti órában Magyar Péter zalaszentgróti beszédére mindössze körülbelül 350 Tisza-rajongó volt kíváncsi.

Egy valamirevaló kormánypárti megmondóember a két szám alapján a sokadik Fidesz-győzelemről beszélne. Egy alaposabb megfigyelő azonban nem feledkezhet meg arról, hogy Zalaszentgrót lakossága csupán egynegyede Szentendre lakosságának. És arról sem, hogy a miniszterelnök idejéből és energiájából országjárásának ezen a napján is csak egy városra futotta, míg a tiszás zarándok ezen a pénteki napon is négy településen beszélt. Zalaszentgrót után Ajkára ment, ahol a tömeg belátható részén hozzávetőleg 1500 érdeklődőt tudtam összeszámolni. Ajka lakossága 26 ezer fő.

Akkor most ki volt eredményesebb március 20-án országjárásilag? Döntse el az olvasó! És ha eldöntötte, még mindig ne vonjon le elhamarkodott következtetéseket. Annak a pártnak, amelyik április 12-én győzni akar, nem közvélemény-kutatásokat, és nem is országjárásokat kell nyernie, hanem választásokat. Hogy akkor mire volt jó ez a miniszámháború? Csakis annak illusztrálására, hogy akárki lesz a győztes a választásokon, ez a Magyarország már ma sem ugyanaz, ami az előző évtizedekben volt.

Akkor most ki volt eredményesebb március 20-án országjárásilag? Döntse el az olvasó!

NAGY PÉTER TIBOR
egyetemi tanár

Dilemma

A bírósági döntés abban különbözik a nyilvános beszélgetéstől, cikkezéstől, hogy bíróságon csak konkrét ügyben, konkrét bizonyítékok alapján lehet valamiről azt mondani, hogy hamis.

A társadalmi kommunikációban viszont nem érdektelenek a tapasztalatok. Akármit mondott is Zelenszkij vagy ez a frissen előkerült volt ukrán titkosszolga, egyetlen precedens sincs rá, hogy ukrán katonák vagy titkosszolgálati emberek, vagy akár ukránbarát szervezetek merényletet követtek volna el külföldi politikus megfélemlítése vagy életének kioltása céljából. Aktív szolgálatban álló orosz tábornokok ellen valóban követtek el merényletet, és azt Oroszország területén tették. De a háború kezdetén nem született semmiféle megállapodás, hogy a katonai műveletek mely területekre korlátozódnának – orosz támadás érte például Munkácsot is, noha a Kárpátok egy elég jelentős méretű „tereptárgy”, aminek alapján akár el is lehetne választani a háborúban érintett és nem érintett területet.

Az orosz titkosszolgálat – a KGB örököseként – viszont minden jel szerint követett el merényleteket civil politikusok ellen. Ezek egy része külföldön történt. Olyan politikus ellen is, akinek ügyében Oroszországban sem volt hatályban ítélet, és akit az orosz szervek sem vádoltak olyan bűncselekménnyel, amit a nemzetközi jog terrorizmusnak ítélt volna.

Hasonlóképpen egyelőre nincs precedens arra, hogy Ukrajna titkos eszközökkel vagy nyomásgyakorlással beavatkozott volna külföldi választásokba, Oroszországról azonban ez nem mondható el. Beavatkoztak választásokba Oroszországon belüli független autonóm területeken, beavatkoztak volt szovjet tagköztársaságokban, beavatkoztak olyan országokban, melyek csak 1990 után kerültek a NATO-hoz, és beavatkoztak olyan országokban is, amelyek 1990 előtt is NATO-tagok voltak, sőt olyanokban is, amelyek más kontinensen vannak.

Orbán Viktor a Gyurcsány-kormány orosz kapcsolatainak egyik legintenzívebb bírálója volt. Akik akkor támogatták, azok ma igazán kérdőre vonhatnák, miért nem érvényesíti akkori álláspontját.

Amennyire fontos a bírósági gyakorlatban az ártatlanság vélelme, annyira fontos, hogy a politikai cselekvésnél mérlegelni kell az egy személlyel, párttal, hatalmi rendszerrel kapcsolatos tapasztalatokat. Orbán Viktor a Gyurcsány-kormány orosz kapcsolatainak egyik legintenzívebb bírálójaként ezt tette. Akik akkor támogatták Orbánt, azok ma, amikor sokkal élesebb módon áll szemben Putyin és az a Nyugat, amelyhez Magyarországot törvényekben szentesített szövetségi rendszer fűzi, igazán kérdőre vonhatnák a miniszterelnököt, miért nem érvényesíti akkori álláspontját.

Erre 2026 márciusában már nincs idő, mármint arra, hogy a Fidesz milliós táborában kialakuljon erről egy vita. A 2006-os, 2010-es Fidesz-szavazónak döntenie kell, 2026. április 12-én akkori önmagához és a korábbi Orbán Viktorhoz hűséges-e, vagy ahhoz a politikához, amit Orbán Viktor a legutóbbi időben követ.

A történelem néha felveti, hogy az embernek szembe kell kerülnie általa kedvelt személyekkel és az e személyek uralta rendszerekkel. Most a fideszesek számára is feltette a kérdést.

Olvasóink leveleit a következő címre várjuk:
olvasoilevel@nepszava.hu